

IV MOSTRA
INTERNACIONAL
DE CINEMA

fAMILIA

Memòria 2008

ÍNDIX

INTRODUCCIÓ	2
ACTIVITATS	4
Joan Pera es declara "promotor de valors humans i familiars" al rebre el Premi "Família"	4
La pel·lícula "Líbero" guanya el premi "Família"	6
Alberto Froufe, guanya el "Rovira-Beleta" pel despertar de l'amor entre nois amb síndrome de Down.....	7
Reivindicacions familiars i de discapacitats a l'entrega dels Premis "Família" i "Rovira-Beleta"	8
Cicle sobre "L'Herència del Maig del 68"	10
Educació a través del cinema: pares-fills.....	13
Dibuixa el teu cinema: concurs de dibuixos infantils	14
Joves i Cinema	15
Giménez-Rico: "El doblatge: el pitjor enemic del cinema espanyol"	16
Festival Religion Today: diàleg entre religions a través del cinema.....	18
El cinema contemporani davant la realitat familiar	20
La Guerra de la Independència al cinema	21
Eduardo Verástegui i la promoció de "Bella"	22
La violència domèstica a través del cinema	25
CINEMANET INICIA LES SEVES ACTIVITATS A MADRID	28
18 Films sobre la Guerra de la Independència	29
La família en el cinema: Des de la família de sempre al model gay	31
El "sil·lenci" de Pius XII va salvar 850.000 jueus	32
Eduardo Verástegui rep la "Ola de Oro" en un viatge fugaç a Madrid	34
ALTRES ACTIVITATS	36
CinemaNet a Frankfurt	36
Col·laboracions diverses	36
MITJANS DE COMUNICACIÓ	37
Una web amb impacte internacional	37
Programa setmanal a Radio Kanal Barcelona	38
Altres aparicions als mitjans	38

INTRODUCCIÓ- RESUM

Els actes de la **IV Mostra Internacional de Cinema sobre la Família** es van iniciar el dia 16 de març de 2008 amb l'entrega de la "Ola de Oro" del XII Premi Cinematogràfic "Família" a l'actor **Joan Pera** de mans del director de cinema i president de l'Associació CinemaNet, **Lluís Josep Comeron**. El director de CinemaNet i de la IV Mostra, **Daniel Arasa**, va explicar que l'acte obría les activitats públiques de la IV Mostra Internacional que es van desenvolupar al llarg de bona part de l'any amb un gran nombre d'actes. Va anunciar així mateix l'inici d'activitats a Madrid.

Ha estat precisament l'inici d'activitats establides a Madrid un aspecte particularment destacat de la IV Mostra i de la pròpia CinemaNet com a entitat al llarg de l'any 2008. A la capital espanyola, han estat al capdavant d'aquestes iniciatives **Juan-Luis Valera**, director de projectes a Madrid, i **María Dolores Valdés**, responsable de Relacions Institucionals, que ja treballaven a la web de CinemaNet.

La web, al capdavant de la qual hi ha el director de projectes de CinemaNet, **Jorge Mira**, ha fet un salt qualitatiu i quantitatiu, tant pel nombre de visitants i participants als fòrums com per l'augment de continguts.

CinemaNet ha tingut una presència important als mitjans de comunicació, molts dels quals han reflexat les activitats, com es pot comprovar a l'annex de la Memòria. A més, durant tot l'any, s'ha emès un programa setmanal d'una hora a Radio Kanal Barcelona dirigit per **Miguel Fernando Ruiz de Villalobos**.

Algunes de les activitats s'han desenvolupat amb la col·laboració d'altres organitzacions. A més de la ja habitual del Grup d'Entitats Catalanes (GEC) de la Família, de forma especial s'ha col·laborat amb Narracine i l'agrupació educativa La Trama. D'aquesta manera ha estat possible realitzar un cicle de cinc sessions relacionades amb el Maig del 68, al complir-se'n el 40 aniversari.

Una nova línia d'acció ha estat la realització d'un cicle de cinema destinat a joves, que obre el camí cap a la seva ampliació el 2009.

Encara que es va tractar d'un fet puntual, l'actuació de CinemaNet fou molt intensa durant la promoció de la pel·lícula "Bella", la projecció de les activitats d'**Eduardo Verástegui** a Barcelona i l'entrega del premi "Família" a Madrid.

Josep Maria Caparrós, vicepresident de CinemaNet i professor d'Història del Cinema, publicava el llibre "Woody Allen, barcelonès accidental", que es presentarà en un acte organitzat per CinemaNet.

La Mostra es donava per finalitzada amb l'acte celebrat el 14 de novembre amb la projecció de la pel·lícula "Sólo mía", de **Javier Balaguer**, qui també dirigí el cinefòrum que clausurà el cicle sobre "Violència masclista a través del cine". No obstant això, es va produir un imprevist: Un ràpid viatge d'**Eduardo Verástegui** a Madrid el 29 de desembre i sense perspectives d'una nova visita en molts mesos va obligar a fer l'entrega de la "Ola de Oro" en un acte improvisat en aquesta jornada.

ACTIVITATS

Joan Pera es declara “promotor de valors humans i familiars” al rebre el Premi “Família”

Joan Pera i Daniel Arasa exhibeixen el premi davant el Teatre Liceu

L'actor **Joan Pera** va rebre, per la seva trajectòria professional, el XII Premi Cinematogràfic “Família” en la que seria la inauguració de les activitats de l'any. L'acte va tenir lloc al Teatre Condal de Barcelona, davant de centenars de persones que omplien el local. Al rebre el premi que simbolitza la família, **Joan Pera** es va declarar “actor de les coses quotidianes” que

representa papers en els quals les persones corrents poden veure's reflectides i va ressaltar que el seu

treball va dirigit a “fer feliços a les persones. Que per una estona puguin oblidar els problemes, les penes. He procurat inculcar i promoure valors humans i prestar un servei”. Samarretes impreses expressament jugaven amb el cognom de l'actor i en elles es llegia: “*La meva família és la pera*”.

L'entrega del premi es va fer al final de la representació de l'obra teatral “Oscar, una maleta, dos maletas, tres maletas”. **Joan Pera** va voler rebre el premi davant del seu públic, més que promoure un acte específic. En el moment de l'entrega, a l'escenari l'acompanyaven no només gran part de la seva família —té sis fills—sinó també els actors de l'obra, com **Lloll Bertrán, Mont Plans, Miquel Sitjar, Mireia Aixalà, Damià Pensa, Eva de Luis, Anna Azamba i Aliou Danfa**. Van assistir diversos directius de Focus.

Miguel Fernando Ruiz de Villalobos anuncia el premi davant els artistes al Teatre Condal

El crític cinematogràfic **Miguel Fernando Ruiz de Villalobos** va donar a conèixer la unanimitat del jurat en la concessió del premi i destacà la qualitat humana i professional de Joan Pera.

Pel·lícula amb Ventura Pons

Roda de premsa de Joan Pera i Daniel Arasa

A la roda de premsa prèvia, **Joan Pera** expressà el sentit familiar que impregna la seva vida i anuncià que treballaria com a actor a la pel·lícula "Forasters" del director **Ventura Pons**, el rodatge de la qual s'iniciaria d'immediat, alhora que començarà un gira teatral per diversos escenaris d'Espanya i noves series de televisió.

Amb "Forasters", **Ventura Pons** porta al cinema una obra teatral de **Sergi Berbel**, en la qual **Joan Pera** encar-

naria un personatge en dues etapes de la seva vida. Quan Berbel li va demanar que fos un dels protagonistes de la pel·lícula li digué que donaria "cordialitat i humanitat als personatges". **Daniel Arasa**, director de la IV Mostra, va assenyalar que precisament en aquesta mateixa línia està el Premi Cinematogràfic "Família" que ara es concedia: "al costat dels valors artístics s'han tingut en compte els valors humans i familiars de **Joan Pera**, així com la seva amabilitat i la seva sensibilitat cap a les persones. S'ha convertit en el món artístic en un referent de la cordialitat i del sentit humà".

L'actor manifestà: "Sempre he procurat inculcar valors humans i servir a través d'ells. Es diu que per això sóc un dels actors que més comunica. Desitjo promoure el somriure a la vida de les persones, com una petita aportació a l'oblit de problemes, penes, malalties".

La meua família és la Pera

Encara que ha fet molta televisió, **Joan Pera** només ha treballat com a actor en dues pel·lícules, i com a personatge secundari, essent la seva major aportació al cinema el doblatge d'actors com a **Woody Allen**, **Rowan Atkinson (Mister Bean)** o **Jerri Lewis**. La nova pel·lícula la veia com un repte, com l'obertura d'un nou horitzó en la seva activitat professional.

És la primera ocasió en que el Premi Cinematogràfic Família és concedit a un personatge l'activitat principal del qual ha estat el doblatge. Entre els anteriors premiats es troben **Toni Leblanc**, **Francesc Rovira-Beleta**, **María Galiana**, **Alfredo Landa**, **Mari Carrillo**, **María Isbert**, **Lluís Josep Comeron**, **Conrado San Martín** i altres.

La pel·lícula “Líbero” guanya el premi “Família”

La pel·lícula “Líbero”, del director italià **Kim Rossi Stuart**, fou la guanyadora de la “Ola de Oro” del XII Premi Cinematogràfic “Família”, en la modalitat de pel·lícules, en la que, juntament amb la qualitat artística, el jurat té en compte els valors humans, familiars i educatius.

A la 12a Edició es van valorar las pel·lícules estrenades a Espanya al llarg de l’any 2007, incloent desembre de 2006.

El film, titulat originalment “Anche Líbero va bene”, és l’òpera prima de **Kim Rossi**, que s’estrena així com a director, encara que a la pel·lícula treballa també com a actor. La pel·lícula té com a protagonista principal a un nen que viu amb el seu pare i la seva germana en una llar que

la mare ha abandonat, probablement per un desequilibri emocional. Retrata de forma molt gràfica la figura del pare i el seu esforç, la seva rudesia y el seu amor cap als fills intentant omplir el buit deixat per la mare, però, a la vegada, intentant fomentar un sentit d’orde i de responsabilitat. A la pel·lícula es dona una dicotomia entre tendresa i duresa, amb les complexitats de la relació del pare amb els fills.

Es dona la circumstància que fa dos anys fou premiada la pel·lícula “Las llaves de casa” de **Gianni Amelio**, en la que **Kim Rossi** era un dels dos actors protagonistes. En ella es tracta el problema de la minusvalidesa psíquica d’un fill.

El jurat del premi valorà també amb especial rellevància la pel·lícula “¿Y tu quién eres?”, dirigida per **Antonio Mercero** i protagonitzada per **Manuel Alexandre**, que tracta la malaltia i drama humà de l’Alzheimer i la relació entre les persones en aquesta situació.

Alberto Froufe, guanya el “Rovira-Beleta” pel despertar de l’amor entre nois amb síndrome de Down

Alberto Froufe amb Lluís Josep Comeron i altres directius de CinemaNet

El guió “Crecer”, de **Alberto Froufe Sánchez**, fou el guanyador del VIII Premi “Rovira-Beleta” de Guions Cinematogràfics realitzats per joves. El jurat va escollir aquest guió d’entre els 64 presentats a concurs en aquesta convocatòria.

L’autor descriu l’enamorament d’un noi de 14 anys amb síndrome de Down, d’una noia tres anys més gran que ell del mateix centre educatiu, però ella el rebutja. El noi madura a través d’aquests sentiments i dolorosa experiència.

El jurat del premi valorà tant els aspectes humans com a la qualitat tècnica del guió. El premi té una dotació econòmica de 2.000 euros, i porta el nom del cineasta **Francisco Rovira-Beleta**.

El jurat estava format pel cineasta i escriptor **Lluís Josep Comerón**, el professor d’Història del Cinema de la Universitat de Barcelona i autor de llibres sobre cinema **Josep Maria Caparrós Lera**, el crític i periodista **Miguel Fernando Ruiz de Villalobos** i el periodista i historiador **Daniel Arasa**.

Alberto Froufe nasqué fa 26 anys a Huelva, si bé va desenvolupar la seva activitat a Madrid.

Reivindicacions familiars i de discapacitats a l'entrega dels Premis "Família" i "Rovira-Beleta"

L'entrega del Premi Cinematogràfic "Família" a la millor pel·lícula, "Líbero" i el "Rovira-Beleta" de guions realitzats per joves a **Alberto Froufe** va combinar la jornada cinematogràfica i lúdica amb reivindicacions a favor de les famílies, en especial les que tenen minusvàlids intel·lectuals. Centenars d'assistents van omplir l'Auditori de Caixa Fòrum. Juntament amb CinemaNet, l'acte fou convocat per la Fundació APPS, Ludàlia i el Grup d'Entitats Catalanes (GEC) de la Família.

El director de l'Associació CinemaNet i de la IV Mostra Internacional de Cinema sobre la Família, **Daniel Arasa**, destacà la importància del cinema com a transmissor de valors positius i el fet de què aquests premis s'hagin consolidat i tinguin prestigi reconegut. Anuncià que l'entitat crearà un nou premi, "Personatge", que s'entregarà a Madrid a partir de l'any vinent.

Els nois de Ludàlia durant la seva interpretació teatral.

Arasa, en la seva qualitat de president del Grup d'Entitats Catalanes de la Família, va reivindicar el dret dels pares a elegir el tipus d'educació que considerin adequat per als seus fills, en funció dels seus criteris educatius i de les seves conviccions morals i religioses. Per aquest motiu va criticar l'avantprojecte de Llei d'Educació plantejat en aquell moment, perquè vulnera els drets dels pares.

Miguel Fernando Ruiz de Villalobos, crític cinematogràfic i vicepresident de CinemaNet, va destacar que la pel·lícula "Líbero" mostra la importància del pare a l'educació dels seus fills en una llar desestructurada en la que falta la mare. Per la seva banda, el president de CinemaNet i director de cinema, **Lluís Josep Comeron**, va posar en evidència la importància del guió per a una bona pel·lícula.

Centres especials de treball de discapacitats

Anna Creus, responsable de Temps de Lleure i Coordinació Territorial de la Federació APPS de discapacitats intel·lectuals, va destacar la preocupació de la Federació per la situació crítica en la que es troben els Centres Especials de Treball. La mà d'obra immigrada realitza sovint els treballs a preus més baixos que els centres de

minusvàlids, per la qual cosa aquests perden possibilitats. Per aquest motiu demanen a les administracions una discriminació positiva per a les persones amb disminució.

La portaveu de APPS també va exposar la preocupació pel futur de les Escoles d'Educació Especial per a minusvàlids intel·lectuals. Amb la nova Llei d'Educació es pretén una escola inclusiva d'aquestes persones en els centres ordinaris, però no està clar què passarà amb les actuals escoles d'Educació Especial i amb el seu professorat. De la mateixa forma, **Creus** va plantejar les dificultats per les que passen els centres ocupacionals i la necessitat de la seva reconversió.

Premi "Joves amb Valors"

Ludàlia, entitat dedicada a la formació dels joves discapacitats intel·lectuals a través del temps de lleure, presentà els joves que han guanyat aquests dies el Primer Premi "Joves amb valors" de la Fundació La Caixa i interpretaren els sketches "Amor y locura", demostrant una gran millora en la seva formació artística respecte a edicions anteriors.

L' Orfeó Atlàntida interpretà cançons de cine

Finalment, l'Orfeó Atlàntida, un dels més antics i destacats de Catalunya, dirigit en l'actualitat pels prestigiosos mestres **Milen P. Panaióv** (búlgar) i **Murat Khupov** (rus), interpretà cançons de les pel·lícules "La Bella i la Bestia", "El Fantasma de la Òpera" i "West Side Story".

Cicle sobre “l’Herència del Maig del 68”

Cinc actes constituïren el cicle dedicat a analitzar “L’Herència del Maig del 68” promogut per CinemaNet, junt amb Narracine, La Trama, la Fundació Charles Pegui, el GEC i, en una de les sessions, la Universitat Abat Oliba.

En la presentació, el director de CinemaNet, **Daniel Arasa**, va assenyalar que “aquells joves del Maig del 68 es van proposar donar un gir a la vella societat i van desbordar esquemes anteriors, inclosos els de sindicats i partits d'esquerra. No només van assumir causes com el rebuig de la Guerra de Vietnam o plantejaments més o menys estructurats del comunisme, l'anarquisme i el situacionisme, sinó que anaven molt més enllà: representava un repte a tota autoritat, anava en contra de tots els principis educatius mantinguts fins al moment i promovia la llibertat sexual sense cap gènere de limitacions. Amb el que això representava, per exemple, sobre els propis conceptes de família, de societat, de religió, de persona”.

La primera de les sessions es celebrà a la Universitat Abat Oliba i en ella participaren **Toni Anatrella**, sacerdot i psicoanalista, assessor del Consell Pontifici per a la Joventut, autor del llibre “*La diferencia prohibida*”, i **Gabriel Albiac**, filòsof i periodista que va viure en primera persona el París d'aquells dies, a partir del que va publicar el seu llibre “*Mayo del 68*”.

Per **Albiac**, en aquell temps il·lusionat amb els revolucionaris, “no hi havia cap futur al maig. Només un plaer del present i allò es el que anomenaven revolució. Res a construir. Només trencar, trencar, i no reemplaçar mai”.

Anatrella va dir que “el maig del 68 no és més que la repetició d'aquest motiu recurrent que, cada cert temps, ressona en el ventre revolucionari de la modernitat. El “no més mestres” o el “prohibit prohibir” són alguns dels sintètics i escarits “grafittis” que una massa adolescent ens va deixar en herència”.

El filòsof Gabriel Albiac durant la seva intervenció

Toni Anatrella i Javier Barraicoa

El psicoanalista va fer especial referència al trencament de la figura del pare en la família i assenyala que l'esmentat missatge es transmet generacionalment, el què provoca que, de fet, el pare “mana que se'l desobeeixi, instal·lant així a la generació posterior en una contradicció que sembla insuperable. Si obeeixo, desobeeixo. Si desobeeixo, obeeixo. La relació amb l'autoritat i l'ús de la raó es

fan gairebé impossibles, i això es projecta a la família i l'escola”.

Va descriure la societat derivada del maig del 68 com a “narcisista, adolescèntica, causa d’una sèrie de conductes i tendències entre les quals es registren: la desaparició d’ideals col·lectius de llarga durada; la dificultat per acceptar l'autoritat i la norma; la disgregació i la dificultat de relació amb la parella, amb l'entorn social i amb la realitat; la reconfiguració de les “famílies”; l'intent de fugida als paradisos artificials dels psicotròpics i el ciberespai; l'aparició de conductes violentes contra un mateix (drogoaddicció, depressió, suïcidi, ...) i contra el proïsme (terrorisme, violència juvenil, transgressió, ...); i, sobretot, es proscriu la diferència sexual, sent substituïda per la roda d’indiferenciació democratitzadora i unisex, instada constantment, des del poder, a triar i construir “lliurement” el seu propi gènere”.

Tres densos Cinefòrums

Tres sessions de debat a partir de pel·lícules analitzaren “L’Herència del Maig del 68” al llarg de tres dissabtes consecutius, els dies 17, 24 i 31 de maig, a Barcelona. La influència sobre l’educació, els valors ètics, la família, la sexualitat i altres ocuparen llocs centrals als debats.

Dirigí el primer dels col·loquis **Javier Barraicoa**, professor de Sociologia i Vicedegà de Ciències Polítiques de la Universitat Abat Oliba-CEU, en base al film “Apocalypse now”. El moderador del segon va ser **Jorge Martínez**, doctor en Humanitats i Ciències de la Comunicació, a partir del film “Remake”. La tercera de les sessions la dirigí **Peio Sánchez**, director del Departament de Cinema de la Delegació de Mitjans de Comunicació de l’Arquebisbat de Barcelona i de la Setmana de Cinema Espiritual, doctor en Teologia i professor de la Facultat de Teologia de Barcelona, analitzant el film “Atrápalo si puedes”.

Entre altres aspectes de caràcter general, **Peio Sánchez** va assenyalar que al valorar una pel·lícula el criteri moral no ha de ser eclipsar l’antropològic i teològic.

Les sessions es van celebrar al Saló d’Actes de la Parròquia del Remei (Plaça de les Concòrdia, en el barri de Les Corts). La pràctica d’aquestes sessions consisteix en iniciar-les a les 8 de la tarda amb la projecció del film, segueix un descans per a sopar i dialogar, i a continuació el col·loqui. Els assistents es porten aliments i els comparteixen amb els demés assistents. La sessió acaba a les 23:30 hores.

Del Marxisme al Catolicisme

El cicle el tancaria **Aldo Brandiralli**, cap dels Serveis Socials de Milà. La seva trajectòria es significativa. De família comunista, va començar la seva activitat revolucionària al 1960 i al 1967 es va convertir en punt de referència del inconformisme juvenil a Itàlia, va crear una comuna i abandonà el PCI per a constituir el grup “Falcemartello” (Falç i martell) en la línia del Che Guevara i rebutjant el model soviètic. Al 1968 va passar a la

tendència comunista pro-xina. No obstant això, a partir de 1975 va començar la seva crisi i revisió de principis, i a través d'amics de Comunió i Alliberació va dedicar la seva empresa de reparacions elèctriques a empresaris i immigrants i va creà l'Associació San Martino dedicada a la inserció laboral d'immigrants. És al camp de la caritat on descobreix a Crist.

Brandirali va negar que la història tingui un curs lineal cap al davant o cap enrere, i va assenyalar que "la revolució del 68 és el signe de la crisi definitiva de l'home modern". Va afirmar que "seguim parlant de la crisi del 68 perquè la crisi roman i està encara en joc. Les ideologies s'han alliberat de les banderes però la seva estructura ideològica roman i se li'n diu avui "ideologia del no-res", pròpia del relativisme. Es tracta d'un cinisme que es converteix en ideologia. És un intent de mantenir una abstracció d'allò que és real, una fugida que és estructural en l'home sense Déu".

Brandiralli va donar testimoni del seu salt del marxisme al catolicisme

Educació a través del cinema: pares-fills

Seguint les pautes anteriors, l'auditori de l'Arxiu Nacional de Catalunya, a Sant Cugat del Vallès, va acollir els "Juliols de cine", amb quatre sessions en les que pares i fills menors de 12 anys assistiren conjuntament. Després de la projecció de la pel·lícula es va desenvolupar un col·loqui adequat a les edats dels petits, amb un clar fi educatiu, de formació en valors. S'entén que és també d'utilitat pels pares, de manera que no faltaven al·lusions cap aquests.

Foren projectades les pel·lícules "Los chicos del coro", "La ganadora", "Ratatouille" i "Kirikú y las bestias salvajes". L'assistència fou gran, omplint el local.

Javier Rodríguez, professor, expert en música de cine, autor d'una tesi doctoral sobre **Ennio Morricone**, va dirigir la primera de les sessions. A més de ressaltar el valor educatiu de la música, va extraure de la pel·lícula aspectes com la capacitat de perdó, la importància de les segones oportunitats, la necessitat d'individualització en l'educació i d'una correcta fraternitat. Va dir que els nens de l'orfenat, situats en el més profund, trobin en el seu vigilant-professor de música l'única veu amb prestigi-autoritat que ha estat capaç d'escoltar-los i de fer-los sentir dignes. Assenyala que en "Los chicos del coro" hi ha "el símbol de la dignitat recuperada".

Daniel Arasa, director de la IV Mostra Internacional de Cine sobre la Família va incidir, en el col·loqui de "La Ganadora", no només en el valor de la mare a la llar, sinó en la capacitat d'iniciativa i de superació de la persona. Basada en un cas real dels anys 50 del segle passat, una mare portarà endavant una família molt nombrosa malgrat un marit alcohòlic i pusil·lànim. És una mostra "de la força de l'amor, que no llença la tovallola".

Les pel·lícules "Ratatouille" i "Kirikú y las bestias salvajes" van tenir un gran èxit entre els més petits. Dirigits els col·loquis per **Pau Arasa**, professor de Primària, animador cultural i president de l'entitat "Vols" de voluntariat, foren una manera diferent d'apropar una altra realitat als nens, aconseguint-se una gran participació d'aquests. Presentaren punts de vista suggerents sobre l'amistat o l'esforç dels personatges per a vèncer les dificultats.

Dibuixa el teu cine: concurs de dibuixos infantils

Els nens de Sant Cugat del Vallès van respondre al concurs "Dibuixa el teu cine" realitzat en paral·lel al cicle de cinefòrums "Juliols de cine".

La participació d'aquest any ha significat la consolidació d'aquesta iniciativa, que va començar el curs anterior. Amb tot, de cara a edicions posteriors es preveu canvis que faciliten una informació prèvia més amplia i amb això una major participació.

Els guanyadors foren els següents:

1r PREMI: Andreu Lória (12 anys)

2n PREMI: Ana Pastor (6 anys)

3r PREMI: Teresa Cappuins (4 anys)

4t PREMI: Isabel Cappuins (7 anys)

Joves i Cine

Dues sessions constituïrien un cicle dirigit a joves que se celebrà a Mira-sol (Sant Cugat del Vallès).

En la primera de les sessions es va projectar el film "The ultimate gift" (**Michael O. Sajbel**) i va dirigir el col·loqui el sacerdot **José María Sentandreu**, especialista en psicologia evolutiva, autor de diversos llibres sobre adolescència, i que imparteix cursos i conferències a l'Escola de Pares de DIF (Desarrollo Integral de la Família).

L'Eix de la pel·lícula era la transmissió de valors, de forma molt especial els relacionats amb el treball i amb la vida familiar. El film té el marc d'una empresa familiar. En aquest tipus d'empreses està molt arrelada la transmissió d'uns determinats valors que aconseguixin la permanència de l'empresa, però quan les noves generacions trenquen amb ells la situació es fa insostenible. La pel·lícula reflexa la tristor, i a la vegada el desig, d'un patriarca familiar per inculcar aquests valors als seus nets, ja que no ha pogut o no ha sabut inculcar-los als seus fills. Un dels nets hauran de passar una sèrie de proves per a poder rebre l'herència de l'avi. Cada prova és un ensenyament, un regal. Una vegada assumits els valors ja pot rebre l'herència i dirigir l'empresa familiar.

Merche Alenza, pedagoga, llicenciada en Hispàniques, directora del programa "Adolescència" del FERT, crítica de cinema i membre del jurat dels premis Cinematogràfics "Família" dirigí el col·loqui a partir de la pel·lícula "In good company" (traduïda a Espanya com a "Algo más que un jefe") de **Paul Weitz**. Planteja la relació intergeneracional de joves i adults, i es veu que la força de la joventut necessita l'orientació de la experiència. Els joves necessiten als seus pares: esperen el seu testimoni, la seva coherència entre vida i valors, la seva exigència no explícita, el seu perdó, el seu optimisme. En paral·lel, s'expressa un al·legat davant l'extrema pressió laboral. El protagonista integra el seu treball en la seva vida familiar: la seva família y els seus amics són el més important per a ell, i per això viu una vida plena i fecunda.

Giménez-Rico: “El doblatge de les pel·lícules ha estat el pitjor enemic del cinema espanyol”

Giménez-Rico va defensar el cinema espanyol

El director de cine **Antonio Giménez-Rico**, ex president de l'Acadèmia de les Arts i les Ciències Cinematogràfiques, expressà el seu absolut rebuig al doblatge al castellà de las pel·lícules estrangeres, i considera que tal pràctica, implantada per una llei franquista de 1940 per a la defensa del cinema espanyol i de la pròpia llengua, s'ha convertit al final en un handicap i ha estat el pitjor enemic del cine espanyol. De totes maneres, a dia d'avui veu molt difícil eliminar-lo, com a mínim a curt termini.

Per altra banda, **Giménez-Rico** va manifestar que “**Almodóvar** va ser ajudat pel lobby gay als inicis de la seva carrera. Ara ja no li fa falta”, doncs Almodóvar és pràcticament “l'únic director de cinema no nord-americà conegut a tot el món”. Afegí que el director manxec és un home que té personalitat i dóna sempre una marca pròpia a la seva obra. “En la meua opinió té pel·lícules de tots els nivells de qualitat”. Entre les de l'última etapa considera excel·lent ‘Volver’, però pèssima ‘La mala educación’”.

El director **Antonio Giménez-Rico** va fer aquestes manifestacions en un acte públic dins de la IV Mostra. El director presentà el seu film “Sombras y luces: cien años de cine español”, una pel·lícula que malgrat haver estat realitzada al 1996, només s'estrenà en l'acte oficial amb la presència dels Reis d'Espanya i en alguna ambaixada a l'estranger, però mai s'ha projectat comercialment, per la qual cosa és pràcticament inèdita. Reuneix seqüències d'unes 120 pel·lícules de tota la història del cinema espanyol fins el 1995 i com a presentadors participen destacats personatges del cinema.

Arasa presenta a Giménez-Rico abans d'iniciar l'acte

L'expresident de l'Acadèmia de les Arts i les Ciències Cinematogràfiques va fer una apassionada defensa del cinema espanyol i va negar la creença generalitzada de què no agrada al públic. Va assegurarà haver comprovat personalment l'èxit de moltes presentacions de pel·lícules espanyoles a l'estranger i que "de fet, no sabem si el cinema espanyol agrada o no, per què una gran part de les pel·lícules ni s'estrenen, i altres només duren dos dies perquè els qui controlen la distribució són multinacionals i no tenen interès en promocionar-les". Creu que en vint anys a Espanya no hi quedaran sales de cinema. Això no vol dir que no es vegin pel·lícules, però seran en altres suports.

Assenyala que a Espanya es produeixen unes 130 pel·lícules a l'any, però sols unes 50 o 60 s'estrenen.

Giménez-Rico va informar de la seva pròxima pel·lícula "El libro de las Aguas", que està en fase de postproducció i es preveu la seva estrena en un parell de mesos. El següent film serà una pel·lícula ambientada a la ciutat de Burgos en la Guerra Civil.

El director creu que en el cinema espanyol hi ha molt bons directors i actors, si bé molts dels més joves entre aquests últims "sobreactuen" i els falta naturalitat.

Presentació del festival “Religion Today”, de diàleg entre religions a través del cinema

Projectes de col·laboració amb la Setmana de Cinema Espiritual de Barcelona i la Mostra de Cine sobre la Família

El president de “Religion Today Film Festival”, **Massimo Manservigi**, va presentar a Barcelona aquest festival convidat conjuntament per CinemaNet i la Setmana de Cine Espiritual. L'objectiu de l'esmentat festival és oferir el diàleg entre religions a través del cinema. Manservigi va precisar que opten per les pel·lícules sobre les grans religions (cristianisme, islam, judaisme, budisme i hinduisme) i descarten fenòmens tribals o de bruixeria.

Massimo Manservigi amb Giorgio Chevallard

Juntament a l'exigència de qualitat artística afirmà que “els films presentats no han de ser de propaganda d'una religió i, molt menys que s'afirmin a favor d'una religió negant o atacant a les altres. Tampoc acceptem aquelles pel·lícules que accentuen radicalismes dintre d'una religió que no serien assumits per altres persones del mateix credo”.

Manservigi assenyala que Religion Today “no és un festival d'espiritualitat, si no que s'ha especialitzat en el diàleg interreligiós”. Detallà que “la nostra vocació és la de no

Peio Sánchez, Giorgio Chevallard, Massimo Manservigi i Daniel Arasa a la presentació

tenir por de la diferència: cadascú té molt a aportar en bé de tots des de la seva pròpia fe” i que “compremem a les persones quan veiem a l'altre, vam comprovar que potser tenen els mateixos problemes, i vam compartir amb ells els valors que ens fan homes”.

Una característica del festival “Religion Today” és la de ser itinerant. Nascut al 1997 a Trento (Itàlia) ha desenvolupat les seves sessions a Trento, Jerusalem, Roma, Bolonya, Ràvena, Teheran,

Milà, Londres, Dahka, Sao Paulo, Bozen, Grosseto i Ferrara. A l'edició d'aquest any, la onzena, a celebrar entre el 17 i el 26 d'octubre, les sessions han tingut lloc a Trento, Roma, Vezzano, Ferrara, Bozen i Nomadèlfia.

Entre totes les edicions, pel Festival han passat uns 2.000 films, entre documentals, llargmetratges i curtmetratges, la major part dels quals no han arribat després als circuits comercials malgrat la seva qualitat. **Manservigi** ha afirmat que "els promotors occidentals no tenen coratge per a promoure aquestes pel·lícules". L'edició de l'any 2008 té com a lema "El rostre de l'altre".

El president de "Religion Today", que és alhora director de cinema i sacerdot, i ha seguit en els últims anys l'itinerari i els llocs de la vida de Santa Teresa de Jesús, es va entrevistar amb el director de la Setmana de Cinema Espiritual, Peio Sánchez, i el de la Mostra Internacional de Cinema sobre la Família i de CinemaNet, Daniel Arasa, amb l'objectiu de establir la col·laboració entre les organitzacions. Entre altres aspectes Manservigi es traslladarà de nou a Barcelona per a realitzar un documental sobre Gaudí i gestionarà que alguns personatges del món Cinematogràfic europeu viatgin a Espanya.

El cine contemporani davant la realitat familiar

El president del Cercle d'Escriptors Cinematogràfics d'Espanya, Jerónimo José Martín, va pronunciar a Barcelona la conferència-col·loqui "El cinema contemporani davant la realitat familiar".

Com el mateix tema fou tractat en un acte celebrat a Madrid, es descriu mes endavant.

Jerónimo José Martín va fer un repàs a la panoràmica familiar presentada pel món del cinema

La Guerra de la Independència al cinema

Miguel Fernando Ruiz de Villalobos, vicepresident de CinemaNet, va pronunciar la conferència “La guerra de la Independència en el cine: el caso de Catalunya”. Anteriorment havia pronunciat a Madrid altra conferència sobre el tema, de la qual es parla més endavant, encara que abordant la història a nivell de tota Espanya.

L'acte fou organitzat en col·laboració amb diverses associacions vinculades a les Forces Armades a través de la Inspecció General de l'Exèrcit.

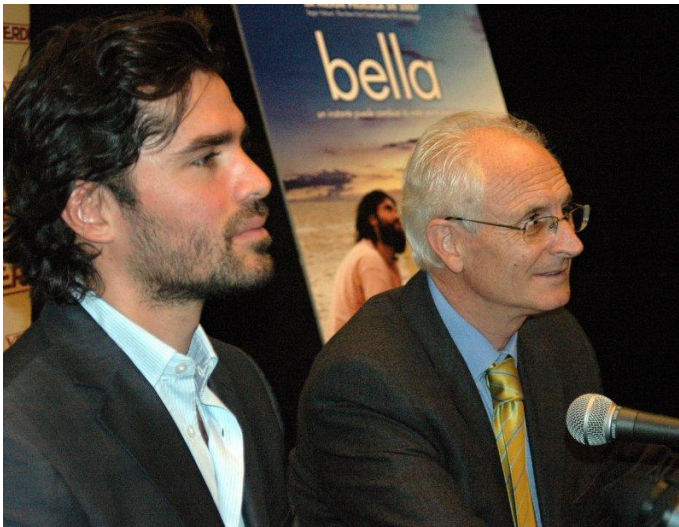
Alhora que es va ressaltar que el bicentenari ha passat poc menys que desapercebut a Catalunya va insistir que el cinema espanyol ha tractat amb poca intensitat el tema. Va recordar com a aspectes específicament catalans la retirada de les tropes franceses davant els redoblaments del “tambor del Bruc”, el que s'ha convertit mig veritat - mig llegenda, en un esdeveniment important i que ha estat recollit en les pel·lícules “El tambor del Bruch” dirigida el 1948 per **Ignacio F. Iquino**, i “La llegenda del tambor”, una coproducció hispano-mexicana dirigida el 1982 per **Jorge Grau**, alhora que s'anuncià pel 2009 un rodatge d'una versió d'aquell fet històric promogut per una productora catalana.

Les diverses pel·lícules sobre Agustina d'Aragó tenen contingut català, per quant la heroïna, **Agustina Raimunda Zaragossa Doménech**, era barcelonesa i es trobava a Saragossa quan les tropes franceses assetjaven la ciutat.

[S'amplien les referències a aquest tema a les activitats realitzades a Madrid]

Eduardo Verástegui i la promoció de “Bella”

La promoció de la pel·lícula “Bella” a Espanya, amb la presència d’**Eduardo Verástegui**, actor i productor, va causar un impacte important en alguns sectors del país, coneixedors de la trajectòria del personatge. A Madrid l’equip de CinemaNet fou convidat a la première de la pel·lícula i va assistir a l’estrena a València. La pel·lícula havia tingut molt èxit als Estats Units i aconseguí nombrosos premis, entre ells el Premi del Públic del Festival de Cinema de Toronto 2006.

Daniel Arasa presenta a Eduardo Verástegui a la roda de premsa

CinemaNet va tenir un protagonisme destacat a la presentació i promoció de la pel·lícula “Bella” a Barcelona, el 5 de novembre. El director de CinemaNet, **Daniel Arasa**, introduí la roda de premsa i presentà a **Eduardo Verástegui**, a la vegada que va fer la presentació pública de l’acte. Així mateix, tant des de la web com per mailings i de manera directa, CinemaNet va donar

amplia publicitat a la pel·lícula, distribuí moltes de les entrades de la première i va sortejar entrades per a les premières de Madrid i Barcelona. A Madrid es van presentar 120 sol·licituds, destacant com a anècdota que algunes van ser demanades... des de Texas.

A la première de Barcelona l’èxit de públic fou notable, omplint totalment la sala de cine de Cinesa Diagonal Mar (420 places), mentre moltes de les persones que desitjaven assistir-hi es van quedar sense lloc. Així mateix, la figura de **Eduardo Verástegui** va atreure un gran nombre de noies, que l’assetjaven, victorejaven i es feien fotos amb ell abans de l’inici de la presentació.

Participaren també a la promoció de “Bella” de manera molt activa **Javier Lleixa**, **Vera Baena**, **Isabel Díaz**, **Alex Jordán** i altres. Curiosa fou la iniciativa de **Vera Baena**, promotora de galetes creatives, que fabricà unes galetes amb el cartell de “Bella” i que foren entregades a tots els assistents a la

Vera Baena plasmà en galetes el cartell de “Bella”. Ho mostra amb Eduardo Verástegui

“première” a Barcelona i Madrid.

Les declaracions de **Verástegui** als mitjans de comunicació tant a la roda de premsa com a diverses entrevistes, tingueren com a eixos principals la pel·lícula “Bella”, la posició decidida de l’actor en defensa de la vida davant el problema de l’avortament, el sentit de família i la defensa dels llatins en un món Cinematogràfic i social que els subvalora.

Entre altres coses va declarar:

- “La pel·lícula tracta de l'amor veritable, del qui està disposat a sacrificar-ho tot per un altre sense esperar res a canvi”.
- “Espero que la gent surti del cinema volent estimar més i jutjar menys, volent perdonar més i queixar-se menys, amb un esperit ple de gratitud, amb el desig de ser millors persones”.
- “La pel·lícula és una història sobre un home que creia tenir-ho tot -diners, fama, èxit, ...- fins que li succeeix quelcom molt fort i perd tot el que tenia. Però perdent-ho tot troba el que veritablement val la pena a la vida: la família, l'amor veritable, l'amistat autèntica”.
- Valors llatins: “Amb aquesta pel·lícula pretenem elevar la dignitat dels llatins als Estats Units i, en general, en el món. En el cinema i a la televisió els llatins apareixen com borbotsos, delinqüents, “pandillers”, traficants de droga o “mujeriegos”. L'única excepció es dona si un és guapo, i tampoc és positiva, la d'aparèixer com un “Don Juan” o *latin lover*. Aquests són papers que jo vaig interpretar i dels quals n'estic penedit. Per això he canviat. No vaig a fer més papers que puguin degradar. La major part dels llatins que s'han mudat als Estats Units són gent honesta, que treballa dur per a treure la seva família endavant, homes de fe”.

“En el cas de la dona llatina passa una mica el mateix. En el cinema està reduïda a un objecte sexual. Tinc tres germanes, la meva mare, les meves ties, les meves cosines, no són cap objecte. Són el cor de la família, dones intel·ligents. És trist que als Estats Units siguem gairebé 50 milions de llatins i molta gent pensa que som el que surt a la televisió i al cinema. Per això vull fer un cinema diferent”.

- “Al marge que la pel·lícula aconsegueixi més o menys èxit en taquilla, ja estic satisfet sabent, per referències directes, que ha salvat almenys 25 vides, que han nascut 25 nens quan les seves mares pensaven avortar. Molta gent em crida per a comunicar-m’ho”.
- “No hi ha res més gran que protegir la vida, des de la seva concepció fins a la mort natural. L'avortament és un crim i cal defensar a aquests innocents. Amb l'avortament no només mor el nadó sinó també la consciència de la mare”.

- “Als Estats Units més de 45 milions de nens han estat assassinats des que es va legalitzar l'avortament”.
- “La pel·lícula és un cant a la vida i al respecte dels valors que s'estan perdent, sobretot entre els joves”.
- “En la pel·lícula conflueixen moltes històries reals. En primer lloc tres històries de les quals fou testimoni directe Alejandro Monteverde, el director del film, i que, entrelaçades, són les que han inspirat el guió de la pel·lícula. A part d'això, hi ha moltes històries reals darrere de la pel·lícula”.
- Després de la promoció de la pel·lícula a Espanya es traslladava a Hong Kong, Portugal, Itàlia, França, Irlanda i altres. De retorn a Los Angeles crearà un fons d'inversió per tal de finançar de 5 a 7 pel·lícules. “Volem convertir-nos en el pròxim Miramax. Som somiadors, estem a Hollywood i es pot somiar. Aquestes pel·lícules seran de tots els gèneres però amb la mateixa essència que Bella. La missió nostra és fer pel·lícules on els actors i les actrius no comprometin els seus principis per a poder contar la història”.

La violència domèstica a través del cinema

Amb la col·laboració de la Generalitat, dintre de la IV Mostra Internacional de Cinema sobre la Família, es va celebrar un cicle de cinema sobre la violència de gènere a través del cinema.

El director de CinemaNet i de la Mostra, **Daniel Arasa**, escrivia a la convocatòria que “la brúixola del treball de CinemaNet s'orienta essencialment en positiu. La nostra tendència es dirigeix més a protegir el que es fa correctament, a corregir deficiències i a superar problemes que limitar-nos a denunciar aspectes negatius. Del món familiar vam parlar sobretot d'entrega, d'educació, de tendresa, de fidelitat, d'esforç, d'il·lusió, d'amor. Creiem que estan presents en altes dosis en la majoria de famílies, fins i tot quan atravesen grans dificultats.

“Això no treu”, continuava el director de CinemaNet, “que en algunes ocasions ens plantegem posar el dit a la nafra i abordar les deficiències. Gairebé cada dia els mitjans de comunicació ens donen a conèixer fets i detalls relacionats amb violència domèstica, en la major part dels casos de violència masculista contra les dones. Ens va semblar que valia la pena realitzar un cicle per a tractar d'aquest tema, sense obviar la seva cruesa”.

El dia 14 de novembre de 2008 es realitzava la projecció de la pel·lícula “Sólo mía”, de **Javier Balaguer**, essent el mateix director qui va dirigir el col·loqui. És una de les pel·lícules més rellevants en aquest camp i la primera que va tractar directament del tema a Espanya. **Arasa** afirmava que serien sessions de denúncia, encara que, va precisar, “no volem limitar-nos a exposar el mal. Volem arribar al fons, als motius pels quals es produeix el maltractament i aportar alguna idea que contribueixi almenys a reduir el mal. En algunes de les sessions participaran experts, com psicòlegs, psiquiatres i pedagogs, que exposaran la seva interpretació. Volem que aquest problema es tracti amb visió integral de la persona humana i de la seva dignitat”.

Javier Balaguer fou pioner en tractar la violència domèstica al cinema

Escola de violència

Abans d'aquesta sessió es realitzaren altres dues sense projecció cinematogràfica però abordant el tema. En la primera d'elles el vicepresident de CinemaNet i crític Cinematogràfic **Miguel Fernando Ruiz de Villalobos** va fer un repàs a pel·lícules espanyoles i estrangeres dedicades a la violència de gènere, tant física, com psicològica, entre elles “Te doy mis ojos”, de **Icía Bollaín**; “Sólo mía”, de **Javier**

Miguel Fernando Ruiz de Villalobos presenta el ponent, Javier Balaguer

Balaguer; “La buena estrella” de **Ricardo Franco**; “Solos”, de **Benito Zambrano**; “Celos”, de **Vicente Aranda**; “Nunca más”, de **Michael Apted**, o “Fire”, de **Deepa Mehta**.

Per la seva banda, el doctor en medicina i psiquiatra infantil **Paulino Castells**, autor de nombrosos llibres, va analitzar els efectes de l'esmentada violència sobre els nens i joves. Per Castells, “la violència que veuen els fills a la llar és la millor escola perquè ells siguin violents el dia de demà”. Manifestà que “la violència no és un

fet innat, sinó un aprenentatge mantingut en el temps. No deriva d'un fet puntual, sinó de la repetició d'actes de violència”.

El psiquiatra assenyala també que “segons la personalitat del noi o de la noia, de la seva ferma o debilitat, la visió de la violència pot decantar-lo a ser víctima o botxí i, fins i tot, de passar de víctima a botxí o de botxí a víctima”.

Ambdós ponents van participar també en una sessió sobre el mateix tema en el programa de radio que els dimecres té CinemaNet a Radio Kanal Barcelona.

Importància de l'Educació

La pel·lícula “Sólo mía” i el seu director foren pioners en tractar la violència domèstica en el camp Cinematogràfic.

Entre les manifestacions de **Javier Balaguer** en el col·loqui o a la roda de premsa es troben les següents:

- Aquesta violència és un problema d'educació.
- Als últims anys s'ha avançat en la lluita contra la violència masclista, i els violents van a la presó, però sovint la societat, les institucions i els jutges són massa complaents i poc durs amb els violents.
- La violència masclista existeix en tot el món i no hi ha distinció ni per classes socials ni per nivell cultural.
- Una forma d'acabar amb la violència és aïllar al violent.
- L'actitud del violent no es fonamenta en res.

- La pel·lícula va ser projectada en centres d'acollida de dones maltractades i es trobaven plenament identificades. Hauria de passar-se també als maltractadors, perquè s'adonessin del que fan.

Els debats sobre el tema suscitaron gran interès, i van fer que la participació dels assistents fos molt elevada. A més del general rebuig d'aquest tipus de violència, algunes de les intervencions dels assistents incidiren en la importància d'aspectes que sense tractar directament tal violència actuen, de fet, evitant-la, com la preparació de les persones cara al matrimoni; la importància de l'amor i la tendresa per a evitar que l'amor es vagi refredant; el fet que qui no ha tingut afecte en la seva infància no sap després donar-se; necessitat de formar la sensibilitat de l'home, ja que el masculista té un gran dèficit de sensibilitat i no capta el patiment de l'altra persona; alguns van valorar negativament la publicitat institucional sobre la violència de gènere, per considerar-la que tendeix més a l'enfrontament dona-home que a resoldre el problema. Es van formular propostes als directors de cinema en el sentit de promoure una pel·lícula en la qual es reflecteixi la infància d'un noi que viu amb un pare masculista que ha dominat a la seva mare i mostrar com al noi segueix les mateixes pautes que el seu pare quan es fa gran. Alguns van donar a conèixer estadístiques segons les quals el maltractament és major en les parelles de fet que en els matrimonis.

CINEMANET INICIA LES SEVES ACTIVITATS A MADRID

CinemaNet va iniciar el dia 26 de maig les seves activitats públiques a Madrid. Fins aquest moment l'entitat havia desenvolupat la seva activitat únicament a Catalunya i l'inici a Madrid s'ha entès com el pas principal per arribar a estar present en diverses parts d'Espanya. Des de Madrid ja treballaven a la web diverses persones, de manera especial **Juan-Luis Valera** i **María Dolores Valdés**, en col·laboració amb **Jorge Mira**.

Presentació a Madrid. D'esquerra a dreta, Juan-Luis Valera, Toni Isbert, Daniel Arasa, Asunción Balaguer, Conrado Sanmartín i Miguel Fernando Ruiz de Villalobos

L'acte es va celebrar a la seu de l'Associació Cultural Zaias (Príncep de Vergara 40), i es va rendir un homenatge a diverses persones veteranes del món Cinematogràfic que han estat guanyadores de la "Ola de Oro" dels Premis Cinematogràfics "Família" per la seva trajectòria professional. Van ser homenatjats **Asunción Balaguer**, **Conrado San Martín** i, en representació de la seva mare, **María Isbert**, recollí el premi el també actor **Toni Isbert**. Entre els assistents es trobaven el director Cinematogràfic **Rafael Gordon** i el president del "Círculo de Escritores Cinematográficos de España", **Jerónimo José Martín**.

Als homenatjats se'ls va fer lliurament d'una rèplica de la Font de Canaletes, un símbol de la ciutat de Barcelona, que pretenia ser com a una enfilada amb les activitats que anaven a iniciar-se a Madrid.

Daniel Arasa, va donar a conèixer les línies bàsiques de CinemaNet i els objectius de futur, i el director de projectes per a Madrid, Juan-Luis Valera, va exposar els projectes dels mesos següents a la capital espanyola. Tots els ponents van ressaltar la importància de Madrid, en aquests moments, en el camp Cinematogràfic.

18 Films sobre la Guerra de la Independència

Enllaçant-ho amb les celebracions del bicentenari de la Guerra de la Independència, el crític de cine i vicepresident de CinemaNet, **Miguel Fernando Ruiz de Villalobos**, pronuncià la conferència-col·loqui “La Guerra de la Independència en el cine”.

Malgrat la importància del fet històric de l'esmentada guerra, el cinema espanyol ha tractat amb poca intensitat el tema i al llarg de la història del cine espanyol només es poden comptabilitzar 18 pel·lícules, a les que s'hi hauria que afegir la que acabava de ser estrenada en aquelles setmanes “Sangre de Mayo”, sobre el 2 de Mayo a Madrid, dirigida per **José Luis Garci** i basada en els Episodis Nacionals de **Benito Pérez Galdós**. “Curiosament, va dir **Villalobos**, el cinema estranger, tant europeu com nord-americà, ha utilitzat en nombroses ocasions la Guerra de la Independència espanyola, destacant les quinze pel·lícules rodades durant l'època del cinema mut, entre 1909 i 1927.

El cinema espanyol no afronta el tema fins el 1927 amb “El dos de Mayo”, pel·lícula encara muda, dirigida per **José Buchs**, considerada com una de les primeres pel·lícules històriques espanyoles. Un any més tard, **Florián Rei**, un dels directors més importants del cinema espanyol porta a la gran pantalla la gesta d'Agustina d'Aragó. Aquest fet històric fou recollit per segona vegada per **Juan de Orduña** al 1950 en “Agustina d'Aragó”, on l'actriu **Aurora Bautista** encarna a l'heroïna”.

En síntesi, el cinema realitzat a Espanya sobre la Guerra de la Independència dedica sis pel·lícules al Dos de Maig, cinc al Setge de Saragossa, dos (i aviat tres) a la batalla del Bruc, una al Setge de Cadis, una a la batalla de Vitòria, i alguna altra amb el marc històric de l'esmentat conflicte.

De les pel·lícules realitzades a l'estranger destaca la superproducció americana “Orgullo i pasión”, dirigida al 1957 per **Stanlei Kramer**, amb **Sofía Loren**, **Cari Grant** i **Frank Sinatra**, així com diversos títols que, amb el transfons de l'esmentada guerra, eren abans que res promocions de cantants espanyols tan populars com **Sara Montiel**, **Manolo Escobar** o **Juanita Reina**.

Les dues últimes pel·lícules sobre el tema prèvies a “Sangre de Mayo” foren “Goya en Burdeos” (1999), de **Carlos Saura**, i “Los fantasmas de Goya” (2006), de **Milos Forman**.

Quatre series de Televisió

A Espanya s'han rodat quatre series de televisió sobre la Guerra de la Independència. La més important i completa fou “Los desastres de la guerra” (1983), de sis episodis, dirigida per **Mario Camus**.

A nivell popular, no obstant, probablement la més coneguda sigui “Curro Jiménez”, que comptà amb més de 40 capítols, amb diversos directors, entre ells **Pilar Miró**,

Antonio Drove i **Mario Camus**, amb episodis que relaten la lluita de guerrilles i el bandolerisme.

Les altres dues series han estat "La máscara negra" i "Goia".

Existeix una sèrie britànica, que encara segueix produint episodis sobre un oficial anglès.

La família al cinema: Des de la família de sempre al model gay

El president del “Círculo de Escritores Cinematográficos”, **Jerónimo José Martín**, abordà en una conferència titulada “El cinema contemporani davant la realitat familiar” les diverses formes o models de convivència familiar que mostra el cinema, des de la família natural, la de sempre, al model gay. L’acte se celebrà a la Universitat San Pablo CEU

Martín assenyalà que “al llarg de la seva centenària vida, el cinema ha convertit a la família en protagonista de moltes de les seves històries, mostrant de passada la seva evolució social, amb les seves llums i ombres. Resulta particularment interessant analitzar l'enfocament de la família per part del cinema de les últimes dècades, doncs durant aquests anys la institució familiar ha sofert de manera directa les tensions derivades dels règims comunistes de l'Europa de l'Est i del sorgiment en molts països occidentals d'una ideologia laïcista i individualista que qüestiona fins a les seves arrels qualsevol fonamentació religiosa de la moral pública i, en concret, de la família, arribant a modificar de forma substancial el seu propi concepte natural”.

Per al president del “Círculo de Escritores Cinematográficos de España”, “el Setè Art està sortejant millor que altres manifestacions culturals el fort desafiament de l'individualisme -perjudicial per definició per a la família i per a qualsevol unió humana- i de la ideologia de gènere, destructora de la família natural quan nega el valor dels sexes naturals i defensa l'origen cultural i el caràcter canviant de la identitat sexual”. “D'aquesta manera -va afegir- el cinema contemporani està oferint apropaments molt interessants a la família, des d'enfocaments molt diversos o aparentment antagònics com ara el marxisme i el cristianisme”.

Jerónimo José Martín va fer un repàs a nombrosos films que tracten temes familiars. Els va enquadrar en marcs com “noves famílies postmarxistes”, “famílies *made in USA*”, “famílies fortes”, “famílies nombroses”, “famílies monoparentals”, “pseudofamílies gay”, “famílies literàries” o “superfamílies”, a la vegada que analitzava altres que situen davant problemes com “el drama del divorci” o “l’empenta del tema ètnic”. Martín va citar varies pel·lícules que aborden cadascun d’aquests aspectes o perfils.

El “sil·lènci” de Pius XII va salvar 850.000 jueus

La resistència dels catòlics davant el nazisme al 50 aniversari de la mort de Pius XII

Malgrat la “llegenda negra” que pesa sobre Pius XII, aquest Papa, així com diverses institucions de l'Església catòlica i alguns catòlics i cristians protestants dintre d'Alemanya, van fer tot el que estava a la seva mà per a lluitar contra l'horror del nazisme i l'Holocaust. A aquesta conclusió es va arribar en el col·loqui que l'associació CinemaNet va organitzar a Madrid amb la projecció de la pel·lícula Sophie Scholl i la participació de Rodolfo Vargas, jurista i teòleg, expert en Pius XII i president del Solidatium Internationale Pastor Angelicus, i José M. García Pelegrín, doctor en història per a la Universitat de Colònia i autor del llibre “La Rosa Blanca. Los estudiantes que se alzaron contra Hitler”.

L'acte es va celebrar el 3 de octubre amb motiu de què, uns dies més tard, el dia 9, se celebrava el 50 aniversari de la mort de Pius XII, una figura controvertida sobretot arrel del seu suposat “sil·lènci” davant l'Holocaust nazi.

Rodolfo Vargas va defensar l'actuació de Pius XII davant l'Holocaust

Rodolfo Vargas va assenyalar a la seva intervenció com la “llegenda negra” sobre Pius XII va sorgir anys després de la seva mort al 1958. Va explicar com després de la defunció d'aquest Pontífex, la cancellera israeliana Golda Meier va sentir la pèrdua d’“un gran amic del poble d'Israel” i, al Vaticà, el degoteig de grups de jueus agraïts era constant. Els propis jueus de Roma van expressar una gran estima. No obstant això, al 1963 es va estrenar a Berlín *El Vicari*, una obra teatral de ficció que el

presentava “com a un cínic sense escrúpols, covard, filonazi, amb una obsessió contra el comunisme que li va fer inclinar-se cap als nazis i justificar les seves actuacions”. Aquesta idea va tenir èxit, segons **Vargas**, perquè “la ficció és molt poderosa i té un poder de fascinació que la literatura especialitzada i la investigació no té”, i va marcar una tendència que segueix fins als nostres dies, amb obres com *El Papa de Hitler*, de **John Cornwell**.

Rodolfo Vargas, que presideix Solidatium Internationale Pastor Angelicus (grup que es dedica a donar a conèixer la vida i l'obra de Pius XII), va resumir l'actuació d'aquest Papa davant el nazisme i l'Holocaust en dos punts. El primer, la prudència encara que no "silenci total", doncs els va condemnar "en termes genèrics". Tot i que ell, que va influir enormement a l'encíclica *Mit brenender sorge* del seu predecessor Pius XI contra el nazisme, desitjés "pronunciar paraules de foc", en frase d'un prelat polonès, el frenava la certesa que si ho feia agreujaria la situació de jueus i catòlics, fent perillar el que era el segon pilar de la seva actuació: "a través de les nunciatures i circumscripcions, va fer tot el possible per a protegir als que estaven en perill". **Vargas** va assenyalar com, en comptes de fer declaracions més dures i fugir de Roma per a refugiar-se en altre país, va preferir arriscar la seva vida (Hitler va arribar a tenir un pla per a segrestar-lo) i la seva fama, però així va salvar "directa o indirectament" la vida a uns 850.000 jueus (segons algunes fonts jueves).

També dins d'Alemanya van ser bastants els catòlics, i cristians protestants, que van reconèixer l'amenaça del nazisme. Ho va demostrar l'historiador establert a Alemanya **José M. García Pelegrín** projectant dos mapes, en els que es podia comprovar com les zones amb més presència catòlica foren aquelles on **Hitler** va tenir menys vots al 1933, quan va assolir el poder. En alguns casos, d'aquesta resistència més o menys passiva es va passar a l'acció, com el grup d'estudiants *La Rosa Blanca*, els membres del qual van ser detinguts i executats al 1943, per elaborar i distribuir per Munich i altres ciutats pamflets contra el nazisme. Abans del col·loqui, es va

García Pelegrín va explicar la resistència dels catòlics davant el nazisme. Assegut, Juan-Luis Valera

projectar la pel·lícula alemanya *Sophie Scholl. Los últimos días*, sobre l'única noia del grup. Entre els diferents grups de resistència, **García Pelegrín** va considerar que *La Rosa Blanca* destaca per la seva gran formació intel·lectual, "profundament catòlica", tot i que entre els seus membres hi havia evangèlics, catòlics i ortodoxes; per la qual cosa, en la seva opinió, fou una actuació "ecumènica abans de què es parlés d'això a altres nivells".

Eduardo Verástegui rep la “Ola de Oro” en un viatge fugaç a Madrid

Nova pel·lícula sobre Jesucrist “Kingdom come”

Va haver de decidir-se precipitadament. Els distribuïdors de la pel·lícula “Bella” van informar que **Eduardo Verástegui** faria un viatge de molt poques hores a Madrid amb la finalitat de mantenir reunions amb empresaris sobre futurs projectes Cinematogràfics. Era l'ocasió per a poder lliurar-li la “Ola de Oro” del Premi Cinematogràfic “Família” a la pel·lícula “Bella”. Això modificava radicalment els plans de CinemaNet, que preveia realitzar un acte de gran dimensió a la monumental sala d'actes de la Universitat Abat Oliba, en col·laboració amb aquesta universitat. Com sembla que **Verástegui** no podrà tornar a Espanya fins d'aquí molts mesos perquè està a punt d'iniciar el rodatge d'una pel·lícula a Nova Zelanda, es va decidir donar el premi en un acte improvisat, a Madrid, el mateix dia 29 de desembre, data de la visita de l'actor. Se celebraria finalment en un plató del Grup Intereconomía, a la seu del qual se celebrava la reunió dels citats empresaris amb els promotors del nou film.

Eduardo Verástegui amb membres de l'equip de CinemaNet a Madrid

negociat amb **Eduardo Verástegui**, així com el director de la pròxima pel·lícula, neozelandès. Segons es va anunciar, aquesta nova pel·lícula portarà per títol “Kingdom come” (Vingui el teu regne).

Verástegui va rebre la figura que reproduïx el monument a la família de mans del director de CinemaNet i de la IV Mostra Internacional de Cine sobre la Família i president del jurat dels premis, **Daniel Arasa**. Aquest va explicar que el jurat no només va decidir per unanimitat atorgar el premi a *Bella*,

Daniel Arasa es va desplaçar des de Barcelona, i hi van assistir els responsables de CinemaNet a Madrid, **Juan-Luis Valera**, **María Dolores Valdés**, **Ramón Ramos**, **Francisco Cuaquesta** i una vintena de persones més que participen a les activitats de l'entitat. A més, van assistir-hi **Jerónimo-José Martín**, president del “Círculo de Escritores Cinematográficos”, el periodista i escriptor **Ramón Pi**, els distribuïdors de “Bella” i altres empresaris que havien

Daniel Arasa entrega el premi a Eduardo Verástegui

sinó que centenars de persones varen proposar per mitjà d'e-mails i trucades telefòniques que fos aquesta la pel·lícula guanyadora pels seus valors humans, familiars i educatius, objectiu dels premis. Va afegir que juntament amb aquests valors, s'ha tingut en compte la qualitat artística del film. “La pel·lícula *Bella* ha estat una cop d'aire fresc en un panorama Cinematogràfic que, en molts casos, no tracta dignament la família i la vida humana”, va dir **Arasa**. Va animar a **Verástegui** a continuar endavant en aquesta línia en els seves noves produccions cinematogràfiques.

Ventre de vidre

L'actor mexicà va agrair el premi i va dir: “El rebo amb molta humilitat en nom de totes les persones que es van involucrar per a portar a terme *Bella*, i principalment les que ens van obrir la porta de la seva distribuïdora, que també estan aquí. Els dono les gràcies per haver cregut en el missatge de *Bella*, missatge de vida, d'amor, d'esperança i de fe”.

Eduardo Verástegui mostra el guardó.

Referint-se al jurat i a CinemaNet assenyala: “Gràcies per donar suport a aquest tipus de pel·lícules, gràcies per donar suport a la nostra missió, que no es altre que emprar els mitjans de comunicació per portar un missatge d'amor, de fe, d'esperança i sobretot de vida. El missatge de vida és per mi el més important, la missió número u a la meua vida, aixecar-me tots els dies i pensar com faré servir els meus talents per a salvar aquests nadons que no estan tenint l'oportunitat de viure, que no estan tenint l'oportunitat dels que ens troben aquí. Ser la veu dels que no tenen veu i defensar a aquells que no es poden defensar. No hi ha una missió més gran que aquesta. Així que aquest premi és per aquesta missió”.

L'actor va afegir que el premi contribueix a difondre el missatge de la pel·lícula i que s'ha trobat ben pagat amb ella perquè ha ajudat a salvar moltes vides. Si les dones tinguessin el ventre de vidre ningú avortaria, perquè veurien molt clar el que tenen en el seu ventre”, va detallar.

Verástegui va interrompre les festes nadalenques que passava amb la seva família al seu poble, Xicotencalt, al nord de Mèxic, per a desplaçar-se a Espanya amb la finalitat de mantenir una reunió a la recerca de finançament. “Mentre estic aquí, altres estan fent el mateix a Hong Kong, Taiwan, Japó i altres llocs del món”, va dir.

Va expressar la seva satisfacció pel resultat de Bella a Espanya, ja que segueix en els cinemes gairebé dos mesos després de la seva estrena i creu que la nova pel·lícula, “Vingui el teu regne” tindrà una projecció i influència encara més gran.

Tot i que es va tractar d'un acte improvisat i imprevist, el lliurament de la “Ola de Oro” a **Eduardo Verástegui** seria la clausura de la IV Mostra Internacional de cinema sobre la Família.

ALTRES ACTIVITATS

CinemaNet a Frankfurt

Arran de l'estada de **Juan-Luis Valera** a Alemanya per la seva tesi doctoral, el director de Projectes de CinemaNet a Madrid, va organitzar diversos cinefòrums per a la Missió Catòlica de Llengua Espanyola, dirigits sobretot a emigrants espanyols i hispanoamericans.

Els actes van tenir lloc a la parròquia de Allerheiligen, a Frankfurt. L'organització va correspondre a la pròpia parròquia i va dirigir les sessions **Juan-Luis Valera**. Es va fer un "Cicle de cinema cristià i de valors", un altre de "Cinema per a joves" i una sessió sobre la pel·lícula "Nativity". D'altra banda, la citada Missió Catòlica de Llengua Espanyola va convidar a Valera a donar un taller sobre "Cine i Evangelització", dintre de les activitats del Congrés Internacional "Art, Cinema i Cristianisme: una nova manera de mirar".

Col·laboracions diverses

CinemaNet ha col·laborat amb la "Setmana de Cinema Espiritual de Barcelona", que dirigeix **Peio Sánchez**. A més d'assistir a algunes projeccions, en representació de CinemaNet, **Pablo Ginés**, professor de la Universitat Abat Oliba, va dirigir el cinefòrum sobre la pel·lícula "*Les Cròniques de Nàrnia. El príncep Caspian*".

Juan-Luis Valera ha dirigit nombrosos cinefòrums per al Col·legi Major Francisco de Vitoria, la Fundació IUVE i diverses parròquies de Madrid.

Diversos membres de CinemaNet formen part de Signis, l'organització de comunicadors catòlics. **María Dolores Valdés i María Eugenia de Luna** van assistir al "V Encuentro de Críticos y directores de cine", celebrat el mes d'octubre a Guadarrama. **Valdés** va assistir també a les sessions del CEU-València sota el lema "Cridats a l'esperança".

Representants de CinemaNet assisteixen a nombroses presentacions de pel·lícules. Entre les més rellevants de l'any 2008 destacà la col·lecció de DVD de cinema religiós i espiritual de Karma Films, a la qual va assistir María Eugenia de Luna. La distribuïdora Karma Films fou guardonada aquest any amb el Premi "Bravo". Així mateix, Daniel Arasa va estar a la presentació dels materials d'Aula Escola i a les assemblees de la Federació Catalana de Cineclubs.

MITJANS DE COMUNICACIÓ

Una web amb impacte internacional

La web www.cinemanet.info ha donat un salt substancial al 2008, arribant a les 80.000 visites. S'han publicat un centenar de crítiques de pel·lícules, 180 notícies, esdeveniments i entrevistes, i al costat de **Jorge Mira**, **Juan-Luis Valera** i **María Dolores Valdés** han començat a treballar alguns voluntaris com **José Gómez** o **María Martínez**, amb l'assessorament tècnic d'**Alejo Buxeres** i **Jesús Rodríguez**.

S'han incorporat articles i crítiques de **Jerónimo José Martín** (La Gaceta), **Juan Orellana** (Pantalla 90), **Juan Pablo Serra** (Pantalla 90), **Álvaro Abellán** (lasemana.es), **Jaume Figa** (Universitat Internacional de Catalunya), **Alfonso Méndez** (Universidad de Málaga), **Ramón Ramos** (Galax Productions), **María Martínez** (Alfa i Omega), **Martín Palma Melena** (Perú) i **Sergi Grau** entre altres. A més dels acords amb TAConline, Decine21 i Zenit, entre altres, per intercanviar continguts, al 2008 s'ha començat a reproduir a la web els programes de Pantalla Grande que, presentats per **Jerónimo José Martín** i **Juan Orellana**, s'emeten a Popular TV.

El número de visites s'incrementà en un 76,2 per cent respecte l'any anterior.

Espanya és el país de més visitants a la web, seguida de Mèxic i Argentina. A continuació, de més a menys, Perú, Colòmbia, Xile, Veneçuela, Estats Units, Alemanya i Itàlia.

És rellevant l'impacte de la web entre alguns sectors de Llatinoamèrica, el que es detecta per l'alt nombre de joves d'aquells països que desitgen enviar els seus guions als premis Rovira-Beleta i que se n'assabenten per la web.

El butlletí setmanal de CinemaNet és enviat a 2.300 subscriptors, el nombre d'usuaris registrats en els Fòrums de CinemaNet és de 250 i el nombre de missatges publicats es va elevar a 2.700.

Recomanació de films

Relacionant-lo amb la web, CinemaNet recomana llistats de pel·lícules d'interès. Així, s'han donat llistats de "Les dotze millors pel·lícules de 2007", "Deu pel·lícules recomanades per a l'estiu", o "Pel·lícules recomanades per al Nadal" que han suscitat interès perquè han orientat a moltes famílies, que han expressat el seu reconeixement.

En uns casos els llistats han estat realitzats per l'expert i professor **Josep María Caparrós**, vicepresident de CinemaNet, i en uns altres per l'equip de la web.

Programa setmanal a Radio Kanal Barcelona

Al llarg de l'any 2008 s'ha emès un programa setmanal de ràdio d'una hora de durada (entre les 11 i 12 hores dels dimecres) dirigit per **Miguel Fernando Ruiz de Villalobos** a l'emissora Radio Kanal Barcelona. També ha participat de manera habitual el col·laborador de CinemaNet, **Miquel Roca**.

A part de la informació sobre el cinema del moment, amb comentaris i crítiques cinematogràfiques, notícies sobre el món del cinema i del DVD i audició de bandes sonores de cinema, entre els temes especials tractats es troben dos monogràfics dedicats a **Francesc Rovira-Beleta**, que fou president del jurat dels premis "Família" i el nom del qual s'ha donat al concurs de guions de cinema per a joves. Així mateix, es va entrevistar als directors **Josep Maria Forn** i **Carlos Benpar**. El primer va treballar amb **Rovira-Beleta** i el segon ha escrit un llibre sobre ell.

Un altre monogràfic fou dedicat a la Violència de gènere, amb una entrevista especial a **Javier Balaguer**, director de la pel·lícula "Sólo Mía", i una sessió en la qual va intervenir el psiquiatra **Paulino Castells**.

Entre els entrevistats en diversos programes es troben els directors **Antoni Verdaguer** i **Arantxa Aguirre**, escriptors Cinematogràfics com **Josep María Caparrós Lera**, **Javier Coma**, **Jorge Fonte** o **Jesús Palacios**, així com al responsable de la pàgina web de CinemaNet, **Jorge Mira**.

Altres aparicions als mitjans

Moltes de les activitats organitzades per CinemaNet al llarg de l'any han tingut eco als mitjans de comunicació. Aquesta presència ha estat desigual, però en el seu conjunt representa centenars de referències a la premsa, moltes d'elles àmplies. De manera molt destacada a l'any 2008 han estat la concessió del premi "Família" a **Joan Pera**, la promoció de "Bella" i les declaracions d'**Eduardo Verástegui**.

A més del programa de Radio Kanal Barcelona ja citat, ha estat molt àmplia l'aparició en altres cadenes de ràdio. Menor a la televisió.

A part de **Daniel Arasa**, les relacions amb la premsa les ha mantingut **Jorge Mira**, amb persones del seu equip com **Eva Antón**.

ORGANITZADOR I COL·LABORADORS

Organitzador:

Col·laboradors:

**Generalitat
de Catalunya**

**Diputació
Barcelona**
xarxa de municipis

Obra Social
Fundació "la Caixa"

Grupo Agbar

▶ prestigia online